

vormen dat onder commando kwam te staan van majoor Mollinger; deze had op de in het *Indian War Theatre* aanwezige hogere officieren van *SOE* een uitstekende indruk gemaakt. Onder de ca. veertig man die hij op Ceylon onder zijn bevelen kreeg (daar werd de elders begonnen opleiding voortgezet), waren evenwel maar weinigen die Indonesisch kenden of ooit op Sumatra waren geweest. Het Korps Insulinde als zodanig was dus wél geschikt voor een *Commando*-aanval, maar die zou pas zin hebben als inleiding tot grotere operaties waartoe in het *Indian War Theatre* niet de krachten aanwezig waren. Van Mook achtte het dan ook zinloos, 'special operation groups' te vormen voor een inzet op Sumatra; 'het wil mij voorkomen', schreef hij eind juli '42 aan Furstner, de Algemeen Bevelhebber, 'dat de eventueel te behalen successen niet zullen opwegen tegen de inzet' – hem leek het beter, alle bruikbare krachten naar Australië te zenden.¹ Furstner verwierp dat advies en het Korps Insulinde werd, tot van Mooks ergernis, op 1 augustus '42 opgericht. Er waren toen bij dat korps slechts twee officieren die althans Atjeh goed kenden: kapitein H. C. G. Pel en luitenant W. J. Scheepens, die beiden in Atjeh hadden gediend.

Wij tekenen hierbij nog aan dat van Mook en zijn adviseur de Blicck niet de enigen waren die de vorming van het Korps Insulinde tamelijk zinloos achtten – hetzelfde deed *SOE*. 'Mackenzie', aldus Cruickshank, 'made it clear to London that the Korps was valueless from his point of view, made up as it was of Dutchmen few of whom had been in Sumatra and who did not speak Malay. The sooner it was removed to Australia the better.'² Alle Britse voorstellen in die richting werden afgewezen: Helfrich, die toch al zo weinig krachten onder zich had, wenste het Korps Insulinde te handhaven – kwam het ooit tot een grote Britse landing op Sumatra, dan zou Nederland een eigen onderdeel hebben dat daaraan deelnam, en zolang het nog niet zo ver was, zouden uit het Korps de krachten gerecruiteerd kunnen worden die tijdens een kort verblijf op Sumatraanse bodem de gegevens zouden kunnen verzamelen waaraan alle autoriteiten: de Nederlandse en de Britse, die van *SOE* inbegrepen, dringend behoefte hadden. De eerste taak van het Korps Insulinde werd dus het uitzenden van verkenningspatrouilles.

★

¹ Brief, 24 juli 1942, van van Mook aan Furstner (a.v.). ² Cruickshank: *SOE in the Far East*, p. 139.